

Chúng Ta Phải Lật Đồ Cộng Sản!

Đặng Chí Hùng

Từ nhiều năm nay nhiều người nói về vấn đề dân chủ, tự do cho Việt Nam hay đòi cộng sản Việt Nam cho cái nọ, ban cái kia. Rồi cũng có người viết về dân chủ bằng cách nâng cao dân trí trong vòng 10 năm và còn có thể ...còn lâu hơn nữa. Nhưng có điều họ chỉ có nói để mà nói mà thôi! Tại sao lại nói như vậy? Bởi vì đơn giản không có độc lập thì làm gì có dân chủ? Mong cộng sản thay đổi, ban phát cho vài điều này nọ thì hóa ra cộng sản quá tốt đẹp. Cần gì phải chống cộng sản nữa. Đó là điều

tôi muốn đề cập đến trong bài này.

Vấn đề đầu tiên, muốn có dân chủ chúng ta phải có điều gì? Đó chính là dân tộc được tự do và đất nước thật sự độc lập. Nhưng thử nhìn ra đất nước ta đã độc lập hay chưa? Câu trả lời là chưa. Hàng ngày các “ông quan” cộng sản phải nhận lệnh từ Trung Nam Hải trong tất cả các lĩnh vực. Vậy chúng ta mong muốn gì khi cứ đòi xây dựng dân chủ chung sống với cộng sản Việt Nam được điều khiển bởi cộng sản Tàu. Điều đó không thể nào có thể xảy ra. Vậy chúng ta không cần phải nói nhiều về việc dân chủ, nở hoa trong lòng cộng sản. Cần phải có cách mạng dân tộc đã, rồi thì mới có thể có được cách mạng dân chủ và nhân quyền.

Vấn đề tiếp theo, chúng ta không công nhận đảng cộng sản là một chính đảng hợp pháp. Và rõ ràng họ là những kẻ cướp khi đảng của họ hoạt động bất hợp pháp, cướp trắng chính quyền hợp pháp của Trần Trọng Kim. Chúng ta cũng thấy rằng cộng sản luôn luôn không nghe lời dân. Vậy mà có những người tự xưng “trí thức” lại sẵn sàng ký tên để xin những tên đầu xỏ cộng sản một cái gì đó. Mà chúng ta cũng cần phải nghĩ, cộng sản có nghe những ký đó không? Xin thưa là không!. Nó đã ném biết bao nhiêu lá thư vào sọt rác, bởi vì nếu cộng sản chấp nhận dân chủ, chấp nhận lắng nghe thì hóa ra cộng sản chẳng có gì mà ta phải chống.

Chống cộng mà van xin cộng sản, mà chỉ biết làm những điều mơ hồ như xin cộng sản một điều gì đó thì có lẽ không thật tâm chống cộng.

Bởi vậy cũng có người ngang nhiên kêu gọi nhân quyền, dân chủ nhưng cộng sản chẳng thèm bắt. Hoặc đôi khi bắt rồi thả dễ dàng. Thỉnh thoảng cứ vài tháng lại có một vụ như vậy. Bởi vì cộng sản chẳng sợ ta tuyên truyền nhân quyền, dân chủ. Cộng sản hiểu rằng đối với người Việt nam khi mà miếng ăn chưa đủ thì nhân quyền, dân chủ chỉ là thứбет. Nếu mà chờ cho người dân Việt Nam có đủ tinh thần tự do dân chủ như các tổ chức dân sự xã hội hay một số nhà đấu tranh mong muốn thì có lẽ Việt Nam cũng chẳng còn cái tên nữa rồi. Chúng ta vẫn cần phải có một cuộc nâng cao dân trí.

Nhưng dân trí trong hoàn cảnh này phải nâng cao nhanh chóng để kịp mốc 2020 mất nước cho Tàu. Chỉ có con đường cho người dân biết sự thật về sự bán nước của đảng cộng sản mới có thể đưa người dân thoát khỏi tâm lý hèn, sợ hãi mà đứng lên bảo vệ chính cuộc sống, mái nhà của mình. Khi mà còn bóng dáng cộng sản thì đất nước còn mất. Lật đồ cộng sản chính là con đường đi đến độc lập, tự do rồi thì mới có thể nói đến nhân quyền, dân chủ được.

Hãy đừng chú ý đến sự “nổi tiếng” của cá nhân hay danh lợi thì chúng ta mới đi đúng hướng của vấn đề. Đừng làm những việc cố tình cho công an thấy để “được” chúng mời lên làm việc rồi ghi điểm bằng cái danh không thật. Hãy thật tâm làm và làm thật kín đáo để chúng ta đạt được những gì cho dân tộc nhiều nhất. Hãy

coi các thứ “giải thưởng” này khác chỉ là một sự động viên chúng ta chứ không phải là thứ mà ta cố phải giành giật cho được thì chúng ta sẽ làm được nhiều việc hơn. Hay thậm chí là nếu không quá nghiêm trọng cũng đừng nên hơi một tý là phải nói to lên cho mọi người biết. Chính vì nói to quá mà công an chú ý, mà công an chú ý thì chúng ta cũng chẳng khác gì cái thùng mà thôi!

Chắc chắn rằng có người cho tôi “cực đoan” hay là “nói để mà nói”. Nhưng hôm nay tôi vẫn phải nói vì tôi chỉ là người bình thường, chẳng phải anh thư, chẳng phải anh hùng, cũng chẳng kết nối cái gì cả. Tôi

là người bình thường và chỉ không muốn con cháu mình coi mình là thằng hèn trước thảm họa của dân tộc. Do đó tôi có thể nói thẳng những điều tôi cho là đúng, và tôi cũng tự yêu lá Cờ Vàng của dân tộc tôi mà chẳng cần phải e ngại điều gì. Tôi mong rằng chúng ta hãy cùng đứng dưới lá Cờ Vàng dân tộc, cùng nhau tuyên bố một câu duy nhất:

CHÚNG TA PHẢI LẬT ĐỔ CỘNG SẢN !

Đơn giản vậy thôi ! Nói đi đôi với làm thật! Đừng nói để rồi mà nói ...!

ĐặngChíHùng

10/11/2014